

Aldus zal gans Israël behouden worden

Wat wordt er nu precies door Paulus bedoeld, als hij in Romeinen 11:26 zegt: ‘... en aldus zal gans Israël behouden worden?’

‘... een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, ...’ (Romeinen 11:25-26)

Niet heel Israël wordt gered in de huidige era¹ van de genade. Slechts enkele Israëlieten accepteren de Messias en worden met de heidenen (natiën) in hemelse zegeningen verenigd. Ook de Joden die in de verstrooiing tussen de volken leven, worden nu niet gered, want dit is de tijd, waarin God uitroept en een ‘ecclesia’ (CV: uitgeroepen gemeente) apart zet.

Nu kennen wij alleen redding van individuen, niet van volken. In de eon van het koninkrijk zal God zo met de natiën handelen. Vóór het begin van het duizendjarig rijk worden zij voor Hem gebracht (Mattheus 25:32). Israël als hoofd van de volkeren, zal een speciale zegen ontvangen. Allen uit Israël zullen worden gered – allen, omdat zij deel uitmaken van het volk.

Willen wij helderheid krijgen over dit vers, dan moeten wij erop letten, *waar* dit vers staat. Het staat niet in het eerste gedeelte van de brief aan de Romeinen, waarin het gaat om onze *persoonlijke* rechtvaardiging en verzoening. Dit schriftgedeelte staat in hoofdstuk 9:1 – 11:36, waarin het gaat over de *natie Israël*. Het volk is niet toegekomen aan de ‘*wet ter gerechtigheid*’ (Romeinen 9:31). Let op: dat gold niet voor iedere individuele Jood. Paulus kreeg wél met de gerechtigheid Gods te maken; zijn volksgenoten als geheel niet (Romeinen 10:3). Dat moeten wij steeds in de gaten houden, als we spreken over Israël.

---

¹ era = een tijdperk met een bepaald kenmerk Kenmerk van ons tijdperk is *genade*.

– Gaat het in Romeinen 11:26 om ‘alle Joden’ – d.w.z.: van Jakob tot de voleinding – of alleen om Joden, die leven bij de komst van Christus?

Dat dit heel het volk aangaat, is duidelijk. Dat elke Israëliet – én elk ander mens – gered zal worden *bij de voleinding* is buiten kijf, want God is de Redder van *alle* mensen, in het bijzonder van de gelovigen (1 Timotheus 2:4, 4:10).

– Maar, er wordt toch ook gesproken over ongelovigen, de hardnekkigen, degenen die hun Messias verwerpen – zij ontvangen toch geen *eonisch* leven; zij hebben toch geen lotdeel in het koninkrijk?

Onze Heer zei tegen het volk van Zijn dagen duidelijk, dat het koninkrijk van hen af genomen zou worden (Mattheus 21:43). Veel van Zijn gelijkenissen werden uitgesproken met de bedoeling hen daarvoor te waarschuwen. Hij sprak het volk aan, het gaat hier niet om de ‘kerk’. De vrucht van het koninkrijk zal door het volk voortgebracht worden.

Al eerder werd ‘heel Israël’ gered. Judas herinnert zijn mede-Israëlieten eraan, dat de Heer een volk uit het land Egypte verlost heeft, maar een andermaal hen, die niet tot geloof gekomen waren, verdelgd heeft (Judas 5). Maar weinigen van hen die uit Egypte gered waren, bereikten het land van de belofte. Dit laat ons zien, dat redding niet altijd betekent, wat men denkt. Telkens als er over redding gesproken wordt, dienen wij erop te letten aan wie deze geadresseerd is en wat er precies wordt bedoeld.

Niet allen zullen het koninkrijk binnengaan

Niet heel het vroegere Israël zal het koninkrijk binnengaan. Lees daar Mattheus 23:13 maar op na. Ook Johannes de dooper waarschuwde zijn volksgenoten (Mattheus 3:10). Hebreeën – geschreven, nadat het volk (in Handelingen) de hernieuwde aanbidding van het koninkrijk en daarmee Hem verworpen had – maakt duidelijk, dat slechts weinigen die uit Egypte kwamen, het land binnengingen (Hebreeën 3:19). Zo was het ook met degenen, die van de krachten van de toekomstige eon geproefd hadden en toen terzijde stapten (Hebreeën 6:4). De belofte gold *allen*; slechts *enkelen* gingen binnen (Hebreeën 4:1-6).

‘Gans Israël’

Heel Israël zal worden gered, omdat de redding – in dit geval – de natie betreft, en niet de individuele leden van het volk. Vergelijk met de bevrijding uit Egypte. Geen ziel werd achtergelaten, ook het vee ging mee, er ontbrak geen hoef (Exodus 10:26). *Heel Israël werd glorieus gered*. Lees goed: gered, ja, maar niet van de *zonde*, want in de wildernis gingen zij enorm onderuit; gered, ja, maar niet voor de *hemel*, want zij keken vooruit naar het beloofde land. Zij werden gered – uit de slavernij van *Egypte*.

In de toekomst geldt hetzelfde – dan is de individuele Jood niet in beeld, maar gaat het om het volk. Het duizendjarig rijk past in Gods plan om d.m.v. *een volk de aarde te regeren*, terwijl wij als leden van de gemeente, het lichaam van Christus, Hem terzijde staan *in de hemelse gewesten*.

Het duizendjarig rijk

Het duizendjarig rijk is niet de laatste eon en leidt niet tot de voleinding; het is verre van volmaakt. Met name aan het einde ervan rebelleert de mens tegen de Heer. Miljoenen zullen worden gedood door pest en vuur van de hemel. Het ‘Gehenna’ zal voortdurend in bedrijf zijn. De volken die komen om Hem te aanbidden, zullen de lichamen zien van hen, die Hem afvielen (Jesaja 66:24). Overtredingen blijven niet ongestraft en degenen die deze plegen worden als onkruid gewied, als voorbeeld voor de vertegenwoordigers van de volken, die zo leren wat ongehoorzaamheid voor gevolg heeft.

Omdat het laatste vers van Jesaja zo’n afschuwelijk beeld geeft, leest men in de synagoge het aan vers 24 voorafgaande vers nog eens, om vertroost het boek te kunnen sluiten. Begrijpelijk, want velen zien ook nu niet, dat *het duizendjarig rijk niet Gods laatste woord is*. Het woord werd synoniem voor puur geluk. Het woordenboek definieert die periode als een tijd van vreugde, goed bestuur, bevrijd van kwaad, etc. Dat is echter slechts gedeeltelijk waar. Eerst in de volgende eon worden alle tranen gewist en komt er een einde aan sterven en oordeel. In het duizendjarig rijk is daar nog steeds sprake van.

Zelfs in Israël zal nog zonde zijn. Lees wat Jesaja 65:20 zegt. Nog steeds sterven er mensen. Pas aan het einde van de volgende eon, op de nieuwe aarde, komt daaraan een eind.

Israëls redding een zaak van ‘tijd’

Grammatica helpt heel veel om wat wij voor ons hebben voor een belangrijk deel te verduidelijken. Het redden waarvan hier sprake is, is een *daad* op het moment dat het verband ons laat zien. Wij moeten het niet opvatten als een feit, vgl. de woorden uit Titus 3:5 (*Hij redt ons*) of als toestand status uit Efeziërs 2:5 (*je bent gered*). Wij zouden moeten zeggen, dat heel Israël *gered zal worden*, als God aan het begin van de dag van Ieue met hen handelt. Daarom zet de concordante vertaling er een klein verticaal lijntje voor: ^lredt. Het werkwoord duidt op een actie, die in de toekomst zal plaatsvinden. Het zegt niets over het Israël van toen en nu.

Zou het nu al een feit zijn, *dat God heel Israël redt*, dan zou het niet beperkt worden door tijd en altijd waar zijn, ook als die actie nog niet afgelopen zou zijn.

Zou het gelden als de toestand waarin het volk zich bevindt, dan zou heel het volk gered zijn en zou geen enkele Jood daarvan vervallen. Die genade geldt alleen ons.

Onze redding is een feit, een toestand, niet bepaald door de factor tijd, terwijl de redding van Israël een daad is, een gebeurtenis, een voorbijgaand moment. Maar omdat het christendom zoveel van zijn leer ontleend heeft aan de besnijdenis, is de redding die geleerd wordt, ‘tijdelijk’ – want ze is te verspelen. Het is een kopie van de redding van Israël.

Mensen moeten niet naar Christus worden gebracht, maar *het evangelie zou Christus naar mensen moeten brengen*:

- het moet verkondigen hoe God op dit moment tegenover hen staat, door het offer van Christus;
- het zou *weg dienen te leiden van het vlees*;
- het gaat niet om rijkdom, gezondheid of zegen;
- het bidt voor *vijanden* van God, opdat zij zich laten *verzoenen* met Hem;
- het spreekt van toerekenen van Gods eigen gerechtigheid aan de zondaar.

naar **A.E. Knoch**